

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **Město Lišov**, se sídlem tř. 5. května 139, Lišov, zastoupeného Mgr. Janem Cimbůrkem, advokátem se sídlem Bořetín 73, Kamenice nad Lipou, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje**, odbor územního plánování, stavebního řádu a investic, se sídlem U Zimního stadionu 2, České Budějovice, za účasti zúčastněné osoby Ing. J. Ch., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. 10 Ca 227/2006 - 42, ze dne 5. 3. 2007,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á.**
- II.** Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j.: KUJCK 24315 2006/OÚPI/3 ze dne 9. 10. 2006. Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a investic, jím změnil výrok rozhodnutí a zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Lišov ze dne 14. 6. 2006 č.j. Výst. 1845/06/Di, kterým byla povolena novostavba domu s garáží, včetně napojení na inženýrské sítě v ulici N. D., Lišov na pozemku parc. č. 1968/3 v katastrálním území Lišov, s připojením stavby na inženýrské sítě na pozemku parc. č. 1968/4 v k.ú. Lišov.

Nejvyšší správní soud vyšel z tohoto skutkového a právního stavu věci:

Osoba zúčastněná na řízení - stavebník Ing. J. Ch. (dále „stavebník“) podal žádost o vydání stavebního povolení. Součástí žádosti byly vyjádření a stanoviska dotčených orgánů státní správy, a to i vyjádření společnosti Jihočeská plynárenská a.s. ze dne 18. 4. 2006 o existenci plynárenského zařízení a obchodně technické podmínky téže společnosti k připojení na plynovodní síť ze dne 31. 1. 2005.

Ve správním spise je dále založeno vyjádření spol. Jihočeská plynárenská a.s. č.j. Výst. 0491/05/Di ze dne 7. 7. 2006 ohledně plynovodní přípojky pro stavební pozemek p.č. 1968/3 v k.ú. Lišov.

V zákonné lhůtě účastník řízení Město Lišov uplatnilo námitku nesouhlasu s vydáním stavebního povolení do doby uzavření smlouvy o investičním příspěvku na vybudování „ZTV N. D.“.

Městský úřad Lišov dne 14. 6. 2006 vydal rozhodnutí, jímž byla povolena novostavba domu s garáží, včetně napojení na inženýrské sítě v ulici N. D., Lišov na pozemku parc. č. 1968/3 v katastrálním území Lišov, s připojením stavby na inženýrské sítě na pozemku parc. č. 1968/4 v k.ú. Lišov.

Žalobce napadl uvedené rozhodnutí odvoláním, ve kterém jako vlastník plynovodu vyjádřil nesouhlas se zapojením plynovodní přípojky na rodinný dům s tím, že Jihočeská plynárenská a.s. provozuje plynovod na základě smlouvy o výpůjčce plynárenského zařízení a dle smlouvy mohou být prováděny přípojky na předmětném plynovodu pouze se souhlasem půjčitele – účastníka řízení a tento souhlas nebyl vydán.

Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a byl změněn výrok napadeného rozhodnutí, zejména ohledně podmínky č. 14 tak, že plynovodní přípojka bude napojena na stávající HUP, umístěný na hranici pozemku parc. č. 1968/3 v k.ú. Lišov.

V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že podle napadeného rozhodnutí má být novostavba domu napojena dle bodu 14 stavebního povolení na uliční plynovod. Žalobce je vlastníkem plynovodu, Jihočeská plynárenská a.s. provozuje předmětný plynovod na základě smlouvy o výpůjčce plynárenského zařízení ze dne 11. 7. 2002 a dle článku III smlouvy mohou být prováděny přípojky na předmětném plynovodu pouze se souhlasem půjčitele, tento souhlas nebyl vydán. Podáním, které bylo doručeno krajskému soudu dne 17. 1. 2007, žalobce dále poukazoval na okolnost, že nebyl obstarán ze strany stavebního úřadu souhlas žalobce jako vlastníka plynovodního zařízení pro účely stavebního řízení, stavební úřad v případě neakceptace nutnosti tohoto souhlasu měl rozpor posuzovat jako občanskoprávní námitku nutně vedoucí k přerušení řízení a k odkázání stavebníka s vyřešením této námítky na civilní soud. Stavebník měl dle podmínek stanovených Pravidly provozu provozovatele předložit Jihočeské plynárenské a.s. veškerá správní rozhodnutí potřebná k provedení připojení, když pod tento pojem zahrnuje žalobce i souhlas vlastníka plynovodu. Dle názoru žalobce je plynovodní přípojka i odběrné plynové zařízení stavbou vyžadující stavební povolení a je otázkou, kdo toto povolení vydal. Žalobce dále navrhoval, aby se k věci vyjádřil stavebník a JČP distribuce, s.r.o.

Žalovaný i stavebník jako zúčastněná osoba uvedli, že plynovodní přípojka pro stavební pozemek byla již vybudována v rámci výstavby inženýrských sítí. Žalovaný konstatoval, že k mylné představě, že bude vybudována nová přípojka z plynovodu z komunikace, vedla zavádějící a nepřesně formulovaná podmínka č. 14 v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, a proto žalovaný v rámci odvolacího řízení přistoupil ke změně bodu 14 a odstranil tak vadný stav. Stavebník dále poukazoval na okolnost,

že na již vybudované plynovodní přípojce ukončené HUP a zátkou bude zřízené odběrné plynové zařízení, plynovodní přípojka již byla zaplacená žalobci předchozím vlastníkem pozemku - babičkou stavebníka a je dle stavebníka v jeho vlastnictví.

Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce, naznal, že předmětem řízení je přezkoumání rozhodnutí, jímž bylo vydáno stavební povolení na novostavbu rodinného domu s garáží, včetně připojení na inženýrské sítě, dle něhož mimo jiné byla stanovena podmínka č. 14 – plynovodní přípojka bude napojena na stávající HUP, umístěný na hranici pozemku parc. č. 19683/3 v k.ú. Lišov a plynovod je veden ve vozovce místní komunikace. Žalobce je vlastníkem tohoto plynovodu a nesouhlasí s připojením stavebníka do doby uhrazení investičního příspěvku stavebníka na jeho vybudování.

Žalobce jako půjčitel uzavřel s Jihočeskou plynárenskou a.s. (dále též „provozovatel“) v postavení vypůjčitele smlouvu, ve které je uvedeno, že žalobce je vlastníkem plynárenského zařízení (STL plynovod IPE, STL přípojky IPE), které bylo vybudováno pro „ZTV Lišov“ a Jihočeské plynárenské a.s. dáno do bezplatného užívání. V bodě III uvedené smlouvy bylo ujednáno, že půjčitel souhlasí s tím, že na zapůjčeném zařízení budou prováděny přípojky pro další možné odběratele pouze se souhlasem žalobce. Ze zprávy Jihočeské plynárenské a.s. vyplývá, že plynovodní přípojka pro stavební pozemek parc. č. 1968/3 v k.ú. Lišov, na kterém má být rodinný dům postaven, byla již vybudována v rámci zhotovení nových inženýrských sítí, nejedná se tedy o nově vybudovanou přípojku podle smlouvy o výpůjčce uzavřené mezi žalobcem a Jihočeskou plynárenskou a.s., která tyto přípojky obsahuje (čl. I smlouvy). Plyn do rodinného domu bude tedy veden přes stávající přípojku do odběrného zařízení odběratele. Je tedy zcela nedůvodná výhrada žalobce, že přípojky mohou být prováděny s ohledem na obsah zmiňované smlouvy jen se souhlasem žalobce, za situace, kdy se jedná o již existující přípojku a nevztahuje se proto na danou situaci článek III citované smlouvy. Ze strany stavebníka tedy nebude vybudována přípojka nová, tato již byla vybudována před uzavřením smlouvy o výpůjčce plynárenského zařízení a je tedy předmětem plnění smlouvy (čl. I), kdy žalobce jako vlastník předal tuto přípojku do bezplatného užívání Jihočeské plynárenské a.s. Jihočeská plynárenská a.s. jako budoucí provozovatel se podle § 68 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále „energetický zákon“), v rámci stavebního řízení vyjádřila k technickým podmínkám. Ze souhlasného stanoviska Jihočeské plynárenské a.s. ze dne 18. 4. 2006 ke stavebnímu řízení vyplývá, že na území plánované stavby rodinného domu se nachází nízkotlaký nebo středotlaký plynovod, což je rozhodné pro stavbu rodinného domu na parcele č. 1968/3 v k.ú. Lišov a stanovení podmínky č. 14 ohledně plynovodního připojení s odkazem na § 72 odst. 3 energetického zákona, dle něhož se jedná o smluvní záležitost mezi provozovatelem a odběratelem plynu. Krajský soud dovodil, že námitka nesouhlasu s vydáním stavebního povolení vyplývající z vlastnických práv do doby uzavření smlouvy o investičním příspěvku na vybudování ZTV je zcela nedůvodná. Správnímu orgánu nepřísluší otázku finančního příspěvku posuzovat, jedná se o soukromoprávní záležitost. Právní vztah mezi žalobcem jakožto vlastníkem plynovodu a Jihočeskou plynárenskou a.s., která provozuje předmětný plynovod, nesouvisí s vydáním stavebního povolení, pro nějž je rozhodné vyjádření Jihočeské plynárenské a.s. z hlediska technických a bezpečnostních podmínek, které bylo souhlasné ohledně existence plynárenského zařízení.

Krajský soud konstatoval, že stavební úřad se zabývá pouze tím, zda navržená stavba odpovídá požadavkům stavebního práva. Nesouhlas žalobce s danou stavbou hodnotí stavební úřad se zřetelem ke stavebním předpisům, tento nesouhlas má původ v závazkovém vztahu, jehož hodnocení nepatří do kompetence správního úřadu. Ostatními žalobními body uplatněnými v podání doručeném krajskému soudu dne 17. 1. 2007, tedy po uplynutí

dvouměsíční lhůty k podání žaloby, se krajský soud s ohledem na § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) nezabýval. Krajský soud v Českých Budějovicích dospěl k závěru, že uplatněné žalobní body nejsou důvodné a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Kasační stížností napadl stěžovatel rozsudek krajského soudu z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) s. ř. s.

Stěžovatel odkazuje na ust. § 2 písm. b) bod 7 a 13 energetického zákona, kde je pro účely tohoto zákona definováno odběrné plynové zařízení a plynovodní přípojka a dle formulace čl. III smlouvy o výpůjčce plynárenského zařízení nelze dojít k závěru, že smlouva podmiňuje souhlas stěžovatele s prováděním přípojek pro další možné odběratele ve vztahu k celkové části přípojky, tedy v obou dvou částech definovaných body v ust. § 2 písm. b) bod 7 a 13 energetického zákona. V opačném případě by bylo možné dojít k závěru, že v případě vybudování poloviny celkové přípojky, tedy tzv. plynovodní přípojky k HUP se již jedná o předem daný souhlas s jakýmkoliv odběratelem, který se vyskytne za HUP.

Klíčovou stížní námitkou je dle stěžovatele skutečnost, že stavební úřad měl ve smyslu § 62 odst. 1 písm. c) stavebního zákona vyžadovat po stavebníkovi souhlas stěžovatele jako vlastníka plynovodu s připojením stavebníka na plynárenské zařízení, zejména poté, kdy stěžovatel vznesl námitku, že s tímto připojením nesouhlasí. Tuto námitku navíc vznesl stěžovatel již v prvoinstančním řízení, nikoli v odvolání, jak tvrdí žalovaný. Stěžovatel v prvoinstančním řízení zcela jednoznačně vyjádřil, že nesouhlasí s připojením stavebníka na „ZTV N. D.“ do doby uhrazení investičního příspěvku stavebníka na jeho vybudování.

I kdyby však soud došel k závěru, že povinností stavebního úřadu nebylo vyžadovat po stavebníkovi shora uvedený souhlas vlastníka - stěžovatele a povinností stavebníka nebylo tento souhlas doložit, je nutno shora uvedenou předmětnou námitku stěžovatele posuzovat ve smyslu § 137 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále „stavební zákon“), jako námitku občanskoprávní nutně vedoucí k přerušení řízení a k odkázání stavebníka s vyřešením této námitky na civilní soud.

Pokud by totiž nebylo ve stavebním řízení nutné zkoumat, zda vlastníci inženýrských sítí udělili souhlas k napojení stavby na tyto sítě, bylo by dle stěžovatele možné připojit stavebníka na jakoukoliv inženýrskou síť bez souhlasu vlastníka.

Stěžovatel dále nesouhlasí s výkladem krajského soudu týkajícího se smlouvy o výpůjčce, že souhlas stěžovatele byl vázán na zřízení teprve budoucích přípojek na zapůjčeném plynárenském zařízení, nikoliv na zřízení přípojek, které již byly předmětem smlouvy o výpůjčce. Stěžovatel namítá, že ze smlouvy o výpůjčce nevyplývá, že byl dán souhlas k napojení stavebníků v místech všech šesti zapůjčených plynovodních přípojek.

Stěžovatel považuje své podání ze dne 13. 1. 2007 č.j. 789-6 za podrobné rozvedení žalobních bodů a nesouhlasí se závěrem krajského soudu, který se tímto podáním nezabýval ve smyslu ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. z důvodu jejich podání po lhůtě stanovené v ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Uvedený postup by znamenal, že jakékoli vyjádření žalobce ve věci samé podané po lhůtě pro podání žaloby by bylo soudem opomíjeno.

Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 16. 4. 2007 poukázal na vyjádření spol. Jihočeská plynárenská a.s., která ve svém vyjádření k odvolání uvedla, že v daném případě se nejedná o nově budovanou přípojku a není třeba souhlasu stěžovatele k napojení nového odběrného místa, dochází k rozporu mezi interpretací čl. III smlouvy

o výpůjčce smluvními stranami. Správní orgány však nejsou oprávněny zabývat se spory vyplývajících ze soukromoprávních smluv.

K posouzení stavebního záměru ve vztahu k plynárenskému zařízení je rozhodné vyjádření subjektu, který plynárenské zařízení provozuje. Jen provozovatel distribuční soustavy je totiž podle § 68 a § 72 energetického zákona oprávněným uzavřít smlouvu o připojení či dát souhlas s prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení, souhlas vlastníka plynárenského zařízení není pro vydání rozhodnutí ve stavebním řízení nezbytným podkladem a nemůže nahradit vyjádření provozovatele.

K otázce, že námitka stěžovatele – vlastníka plynárenského zařízení měla být posouzena jako občanskoprávní námitka podle § 137 stavebního zákona, žalovaný uvádí, že došel ke stejnému závěru jako Jihočeská plynárenská a.s., že námitka je dle smlouvy o výpůjčce nedůvodná. V dané věci se sice jedná o námitku občanskoprávní překračující pravomoc stavebního úřadu, dle názoru žalovaného však není ve vztahu k danému řízení takového charakteru, aby bylo podle § 137 odst. 2 stavebního zákona nezbytné odkazovat s jejím řešením účastníky řízení na soud. Podle § 59 odst. 8 písm. d) energetického zákona je totiž povinností provozovatele distribuční soustavy připojit k soustavě každého, kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení stanovené ve vyhlášce č. 251/2001 Sb., kterou se stanoví Pravidla provozu přepravní soustavy a distribučních soustav v plynárenství. Žalovaný i prvoinstanční orgán mohli tedy oprávněně považovat souhlasné vyjádření provozovatele plynárenského zařízení, ohledně připojení povolované stavby za dostatečný podklad pro rozhodnutí, aniž by bylo nutné s výše uvedenou námitkou stěžovatele odkazovat na soud. Žalovaný proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto:

Stěžovatel vytýkal krajskému soudu mj. to, že jeho rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Nejvyšší správní soud se proto nejprve věnoval této výtce; teprve pokud by jí nepřisvědčil, mohl by zkoumat další námitky, které směřují do právního posouzení věci samé.

Namítá – li stěžovatel nesouhlas s postupem krajského soudu, kdy krajský soud se dle stěžovatele podle ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 72 odst. 1 nezabýval jeho podáním doručeným krajskému soudu dne 17. 1. 2007, kdy se jednalo toliko o podrobné rozvedení již vznesených žalobních bodů v rámci lhůty pro podání žaloby, Nejvyšší správní soud vycházel ze zjištění, že v rozsudku krajského soudu je konstatováno, že ostatními žalobními body uplatněnými žalobcem v podání došlém soudu dne 17. 1. 2007, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, se soud s ohledem na § 72 odst. 1 s. ř. s. nemohl zabývat. Napadené rozhodnutí bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 20. 11. 2006, podáním ze dne 17. 1. 2007 tak mohl stěžovatel rozšiřovat samotné žalobní body i rozvádět žalobní body již uplatněné, krajský soud měl povinnost se jimi zabývat.

V podání doručené krajskému soudu dne 17. 1. 2007, které reaguje na vyjádření žalovaného k žalobě, však nejsou obsaženy samostatné žalobní body, svým obsahem se jedná toliko o rozvinutí a upřesnění žalobních bodů již vznesených, se kterými se krajský soud vypořádal. Z obsahu rozhodnutí krajského soudu zdejší soud zjistil, že krajský soud se takto rozvitými žalobními body z podání stěžovatele doručeného krajskému soudu dne 17. 1. 2007 zabýval.

Byť krajský soud pochybil, konstatoval – li, že ostatními žalobními body uplatněnými žalobcem v podání došlém soudu dne 17. 1. 2007, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, se soud s ohledem na § 72 odst. 1 s. ř. s. nemohl zabývat, nelze na tuto vadu nahlížet jako na vadu řízení mající za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Zdejší soud

již ve svém rozsudku ze dne 14. 10. 2005, č. j. 6 Ads 57/2004 - 59 naznal, že o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí [ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], se nejedná, pokud lze dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo.

K námitce stěžovatele, že ze smlouvy o výpůjčce nevyplývá, že byl dán jeho souhlas k napojení stavebníků v místech všech šesti zapůjčených plynovodních přípojek a tato smlouva podmiňuje souhlas stěžovatele s prováděním přípojek pro další možné odběratele ve vztahu k celkové části přípojky, tedy v obou dvou částech definovaných body v ust. § 2 písm. b) bod 7 a 13 energetického zákona, zdejší soud z obsahu správního spisu zjistil, že ve smlouvě o výpůjčce plynárenského zařízení uzavřené mezi stěžovatelem a Jihočeskou plynárenskou a.s. je v čl. III. předmětné smlouvy upraveno, že půjčitel (stěžovatel) souhlasí s tím, že na zapůjčeném zařízení budou prováděny přípojky pro další možné odběratele pouze se souhlasem půjčitele. Předmět plnění smlouvy - zapůjčené zařízení je vymezeno v čl. I. smlouvy jako STL plynovod a STL přípojka – 6 ks, kdy předmětné plynárenské zařízení bylo vybudováno pro ZTV Lišov - lokalita N. D., v kat. území Lišov.

Ustanovení § 2 písm. b) bod 13 energetického zákona definuje plynovodní přípojkou jako zařízení začínající odbočením z distribuční soustavy a ukončené před hlavním uzávěrem plynu, za nímž pokračuje odběrné plynové zařízení zákazníka, ust. § 2 písm. b) bod 7 téhož zákona odběrným plynovým zařízením rozumí veškerá zařízení počínaje hlavním uzávěrem plynu včetně zařízení pro konečné využití plynu; není jím měřicí zařízení. Pokud tedy stěžovatel vychází z předpokladu, že vybudoval „polovinu celkové přípojky“ tedy tzv. plynovodní přípojky k HUP a nejedná se tedy o předem daný souhlas s jakýmkoliv odběratelem, který se vyskytne za HUP, nemá tato interpretace předmětu smlouvy o výpůjčce oporu v energetickém zákoně a nelze z ní dovozovat nutnost souhlasu stěžovatele k možnému připojení odběratele k zapůjčeným plynovodním přípojkám.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkou, zda měl stavební úřad podle § 62 odst. 1 písm. c) stavebního zákona vyžadovat po stavebníkovi souhlas stěžovatele jako vlastníka plynovodu s připojením stavebníka na plynárenské zařízení, kdy stěžovatel podmínil souhlas do doby uhrazení investičního příspěvku stavebníkem.

Výčet hlavních hledisek, s jejichž použitím stavební úřad obligatorně zkoumá obsah žádosti o stavební povolení, je demonstrativním způsobem vymezen v ustanovení § 62 stavebního zákona a jedná se přitom o jednotlivé okruhy chráněných veřejných zájmů. Podle § 62 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, stavební úřad ve stavebním řízení zejména přezkoumá, zda je zajištěna komplexnost a plynulost výstavby, zda je zajištěno včasné vybudování technického, občanského nebo jiného vybavení potřebného k řádnému užívání. Stavební úřad tedy v rámci správního uvážení hodnotí mimo jiné i souladnost podkladů předkládaných stavebníkem ohledně plynovodního připojení s obecně závaznými předpisy. Ustanovení § 59 odst. 8 písm. d) energetického zákona stanoví povinnost provozovatele distribuční soustavy připojit k soustavě každého, kdo o to požádá a kdo splňuje podmínky připojení stanovené Pravidly provozu. Podle ust. § 68 odst. 6 energetického zákona se Jihočeská plynárenská a.s. jako provozovatel plynovodní přípojky v rámci stavebního řízení vyjádřila k technickým podmínkám, kdy na území plánované stavby rodinného domu se již nachází nízkotlaký nebo středotlaký plynovod, což je rozhodné pro vydání stavebního povolení pro stavbu rodinného domu na parcele č. 1968/3 v k.ú. Lišov. Písemný souhlas se stavební činností v ochranném pásmu může podle § 68 odst. 6 energetického zákona totiž udělit jen fyzická nebo právnická osoba provozující příslušnou plynovodní přípojkou, nikoli vlastník plynovodní přípojky.

Podle § 72 odst. 3 energetického zákona se smlouvou o připojení zavazuje provozovatel přepravní soustavy, distribuční soustavy nebo podzemního zásobníku plynu připojit k přepravní nebo distribuční soustavě nebo podzemnímu zásobníku plynu konečného zákazníka a umožnit dodávku plynu; konečný zákazník se zavazuje uhradit mu podíl na oprávněných nákladech na připojení.

Z uvedeného vyplývá, že k provádění prací v ochranném pásmu distribuční plynárenské soustavy a ke smluvnímu vztahu o připojení k distribuční soustavě je rozhodné vyjádření provozovatele distribuční soustavy. Zákonným kritériem při hodnocení nezbytnosti podkladu – souhlasu vlastníka plynovodní přípojky je nezbytnost takového podkladu pro posouzení navrhované stavby a při hodnocení tohoto podkladu je pak nutné vyjít zejména z ustanovení § 62 stavebního zákona, který stanoví hlediska, z nichž je povinen stavební úřad obsah žádosti, ale také jejich příloh, zkoumat. Stavební úřad tedy při přezkoumání podmínek podle ust. § 62 odst. 1 písm. c) stavebního zákona nepochybil, když nevyžadoval souhlas vlastníka plynovodní přípojky a v rámci své působnosti dostatečně zkoumal zákonná hlediska ust. § 62 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, když vycházel toliko ze souhlasu provozovatele distribuční soustavy. Nesouhlas vlastníka plynovodu se stavbou rodinného domu do doby uhrazení investičního příspěvku stavebníka na jeho vybudování tak není důvodem pro nevydání stavebního povolení, je rozhodné zda stavba odpovídá předpisům stavebním.

Při posuzování námitky stěžovatele, že absenci souhlasu stěžovatele jako vlastníka plynovodního zařízení podmíněného uhrazením investičního příspěvku je nutno posuzovat ve smyslu § 137 odst. 3 stavebního zákona jako námitku občanskoprávní nutně vedoucí k přerušení řízení a k odkázání stavebníka s vyřešením této námitky na civilní soud, uvážil zdejší soud následovně.

Ustanovení § 137 stavebního zákona upravuje postup stavebního úřadu při řešení občanskoprávních a jiných námitek. Povinnost stavebního úřadu odkázat účastníka řízení na soud a řízení přerušit je dána pouze v případě občanskoprávní námitky překračující pravomoc stavebního úřadu, která by současně v případě její oprávněnosti měla za následek nemožnost uskutečnění požadované stavby či jiného opatření. V ostatních případech taková odkazovací povinnost stavebního úřadu dána není, a ten si může o námitce učinit úsudek samostatně (byť pravomoc soudu rozhodovat o všech občanskoprávních námitkách, které překračují pravomoc stavebního úřadu, tím není zpochybněna). O takovou situaci, kdy oprávněná námitka by měla za následek nemožnost uskutečnění požadované stavby se v případě stěžovatele nejedná, protože vyřešení otázky týkající se nutnosti souhlasu vlastníka plynovodní přípojky spadající do oblasti práv závazkových, nemůže žádným způsobem ovlivnit realizaci stavby, která byla předmětem stavebního řízení, a proto nebyly splněny zákonné podmínky pro přerušení řízení ve smyslu citovaného ustanovení. Právní vztahy mezi vlastníkem plynárenské soustavy a jejich provozovatelem vyplývající ze smlouvy o výpůjčce jsou soukromoprávní povahy, jak správně naznal žalovaný i krajský soud a v otázce uhrazení investičního příspěvku stavebníkem stěžovateli nezbývá než konstatovat, že stěžovatel má možnost nárok na uhrazení investičního příspěvku stavebníka uplatnit v řízení občanskoprávním.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvody kasační stížností stěžovatelem uplatněné podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s. nejsou dány, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou dle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému stěžovateli náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v dané věci náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. ledna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu